

RZĄDOWA AGENCJA
REZERW STRATEGICZNYCH

Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Warszawa, dnia marca 2024 r.

DECYZJA

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 2/I/24

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 poz. 236), zwanej dalej „u.p.p.”, w związku z art. 5 ust. 9 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1650 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych, zwany dalej „Prezesem Agencji” lub „Organem”, stwierdza, że stanowisko A z siedzibą w B, zwanej dalej „Wnioskodawcą” lub „Spółką”, zawarte we wniosku z dnia 5 lutego 2024 r., który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 15 lutego 2024 r., o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o zapasach – **jest nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 5 lutego 2024 r., który wpłynął do Prezesa Agencji w dniu 15 lutego 2024 r. o wydanie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach, zwanym dalej „wnioskiem”,

Wnioskodawca, reprezentowany przez C – radcę prawnego, zwrócił się o udzielenie indywidualnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 12 lutego 2024 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę za złożenie wniosku o udzielenie interpretacji indywidualnej.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca jest podmiotem działającym w sektorze paliwowym, zajmującym się międzynarodowym oraz krajowym obrotem paliwami ciekłymi. Wnioskodawca posiada stosowne kategorie tzw. koncesji paliwowych wydawanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (tzw. OPC, OPZ).

Zgodnie z informacją zawartą we wniosku, Wnioskodawca dąży do potwierdzenia rozumienia przepisu art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, regulującego kwestie dostosowania ilości utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego, w szczególności do potwierdzenia rozumienia powyższego przepisu w przypadku wystąpienia obowiązku „zmniejszenia” oraz „zwiększenia” wolumenu paliw utrzymywanych przez Wnioskodawcę (jako handlowca oraz jako producenta) w ramach zapasów obowiązkowych w magazynach własnych, w ramach tzw. umów o magazynowanie oraz umów biletowych, tj. czy takie dostosowania powinny wystąpić w dniu 30 czerwca czy w dniu 1 lipca danego roku.

Wnioskodawca, we wniosku, przedstawił następujące pytanie:

Czy przepis art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, w związku z art. 63 ustawy o zapasach należy rozumieć w ten sposób, iż Wnioskodawca, jako producent i handlowiec w rozumieniu ustawy o zapasach, zarówno w przypadku obowiązku zwiększenia ilości takich zapasów, jak również w przypadku obowiązku zmniejszenia ilości takich zapasów, dostosowanie takie może zrealizować w tym samym momencie roku kalendarzowego następnego po danym roku tj. w dniu 30 czerwca, na koniec tego dnia, tak aby zmieniona ilość była utrzymywana od początku dnia 1 lipca 2021 r. ?

Uwzględniając powyższe, Wnioskodawca przedstawił następujące stanowisko:

Treść art. 5 ust. 9 ustawy, w związku z art. 63 ustawy o zapasach, zgodnie z którym ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw powinna być dostosowywana w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego dane do obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub produkcji w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy - należy rozumieć w ten sposób, iż Wnioskodawca, jako producent i handlowiec w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach zarówno:

- w razie obowiązku zwiększenia ilości takich zapasów (np. ze 100 m³ do 150 m³), jak również
- w razie obowiązku zmniejszenia ilości takich zapasów (np. ze 150 m³ do 100 m³)

może zrealizować to w tym samym momencie roku kalendarzowego następnego po danym roku tj. w dniu 30 czerwca (na koniec tego dnia, tak by zmieniona ilość była utrzymywana od dnia 1 lipca 2021 r. od początku tego dnia).

Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca wskazał, iż wynika ono wprost z treści przepisu art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach. Zgodnie z tym przepisem:

9. *Ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw dostosowuje się w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego dane do obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub produkcji w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy.*

W ocenie Wnioskodawcy, jedynym wynikającym wprost z cytowanego przepisu rozumieniem omawianego obowiązku jest uznanie, iż każdego rodzaju dostosowanie ilości zapasów (w tym zarówno ich zmniejszenie, jak i ewentualne zwiększenie) powinno zostać zrealizowane w terminie do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego, co w praktyce oznacza, iż powinno to nastąpić do końca tego dnia, tak aby nowy (zaktualizowany) poziom zapasów mógł być utrzymywany od 1 lipca od początku tego dnia).

Jak dowodzi Wnioskodawca, odmienne rozumienie byłoby nie tylko sprzeczne z literalnym brzmieniem cytowanej regulacji, ale również stanowiłoby zaprzeczenie logiki. W szczególności, zdaniem Wnioskodawcy, nie sposób przyjąć takiego założenia racjonalnego ustawodawcy, które zmierzałoby do wyinterpretowania momentu możliwości obniżenia poziomu zapasów (u jednego podmiotu) późniejszego niż obowiązku podwyższenia poziomu zapasów (u innego podmiotu).

Taka bowiem wadliwa interpretacja, zdaniem Wnioskodawcy, prowadziłaby po prostu do paraliżu krajowego systemu logistyki paliwowej, bowiem z niezrozumiałych i abstrakcyjnych powodów, na bardzo krótki moment należałoby zwiększyć wolumen powierzchni zbiornikowych, by później w ogóle z niego nie korzystać.

Uzasadniając swoje stanowisko, Wnioskodawca przytoczył wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 listopada 2022 r., sygn. akt V SA/Wa 249/22, wydany na rzecz innego podmiotu, w odniesieniu do analogicznego problemu prawnego oraz analogicznych okoliczności faktycznych, zgodnie z którym „... jedynym wynikającym wprost z art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach rozumieniem omawianego obowiązku jest uznanie, iż każdego rodzaju dostosowanie ilości zapasów (w tym zarówno ich zmniejszenie, jak i ewentualne zwiększenie) powinno zostać zrealizowane w terminie do dnia 30 czerwca kolejnego roku kalendarzowego, co w praktyce oznacza, iż powinno to nastąpić do końca tego dnia, tak aby nowy (zaktualizowany) poziom zapasów mógł być utrzymywany od dnia 1 lipca (od początku tego dnia).”

W świetle obowiązującego stanu prawnego, stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 u.p.p., przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu

faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 u.p.p. do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 2255 z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

W myśl art. 14 ust. 1 ustawy o zapasach, podmioty zamierzające podjąć działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw są obowiązane złożyć wniosek o wpis do rejestru w terminie nie później niż 14 dni przed planowanym podjęciem wykonywania tej działalności.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, którą nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2023, poz. 1542 z późn. zm.), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów

naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika natomiast, iż paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Przepis art. 5 ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, iż producenci i handlowcy są obowiązani do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym - od dnia 31 grudnia 2017 r.

Natomiast, zgodnie z art. 5 ust. 3a ustawy o zapasach, producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w zakresie gazu płynnego (LPG) w wielkości odpowiadającej iloczynowi 30 dni i średniej dziennej produkcji gazu płynnego (LPG) lub jego przywozu, zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.

Szczegółowe zasady wyliczania przez producentów i handlowców zapasów obowiązkowych ropy naftowej i paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) określone zostały w art. 5 ust. 3b ustawy o zapasach, natomiast w zakresie gazu płynnego (LPG) w art. 5 ust. 3k ustawy o zapasach.

Kwestie dotyczące corocznego dostosowania zapasów obowiązkowych zostały określone w art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, zgodnie z którym, **ilość utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw dostosowuje się w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, z zastrzeżeniem, że w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego dane do obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ustalane są na podstawie wielkości przywozu lub produkcji w ciągu przedostatniego roku kalendarzowego poprzedzającego dany rok kalendarzowy.**

Powyższy przepis został wprowadzony do ustawy o zapasach ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 900), a jego obecne brzmienie obowiązuje od 1 stycznia 2020 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa

paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz ustawy Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 1517).

Jak wynika z uzasadnienia do ustawy nowelizującej (druk sejmowy nr 3621, Sejm VIII kadencji), korekta zmiany terminu dostosowania ilości zapasów interwencyjnych ropy naftowej i paliw, do zmieniającego się corocznie średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej, polegająca na przesunięciu terminu dostosowania z dnia 31 marca każdego roku na dzień 30 czerwca każdego roku, wynikała ze zmiany dyrektywy. **Jednocześnie intencją ustawodawcy było wskazanie, iż w okresie do 30 czerwca każdego roku zapasy nie będą mogły być mniejsze niż te wymagane w poprzednim roku.**

Biorąc pod uwagę intencję ustawodawcy, sformułowaną w ww. uzasadnieniu do zmian ustawy o zapasach, Organ uważa, że pojawiającą się dwukrotnie w przepisie art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach datę 30 czerwca należy traktować dwojako:

- w pierwszym przypadku jako **datę dostosowania zapasów obowiązkowych**, gdy ich **ilość będzie ulegać zwiększeniu** w następnym okresie,
- w drugim przypadku jako datę, do której należy utrzymywać zapasy obowiązkowe w **ilości dotychczas ustalonej**, **gdy ich ilość będzie się zmniejszać w następnym okresie.**

Uwzględniając powyższe, należy przyjąć, iż zasady dostosowania zapasów obowiązkowych, określone w art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, zostaną zrealizowane przez producentów i handlowców w sytuacji, gdy zostaną spełnione łącznie dwa warunki, tzn.:

- zapasy obowiązkowe zostaną dostosowane w terminie do 30 czerwca każdego roku kalendarzowego do poziomu wynikającego z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k;
- oraz nie będą one mniejsze niż te wymagane w poprzednim roku.

Tym samym, w przypadku gdy z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, wynika, iż poziom zapasów obowiązkowych ulegnie zwiększeniu, wtedy dostosowanie, w tym wypadku zwiększenie zapasów obowiązkowych powinno być dokonane do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego, co należy rozumieć jako obowiązek dla Wnioskodawcy osiągnięcia wymaganego (dostosowanego) poziomu zapasów obowiązkowych w dniu 30 czerwca. Wobec

czego dostosowany stan zapasów obowiązkowych powinien być utrzymywany od dnia 30 czerwca, a nie jak dowodzi Wnioskodawca od dnia 1 lipca, co jednocześnie powinno znaleźć odzwierciedlenie w składanej Prezesowi Agencji, na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach, deklaracji za miesiąc czerwiec.

Natomiast, w przypadku gdy z obliczeń wykonanych zgodnie z ust. 3b lub 3k, wynika, iż poziom zapasów obowiązkowych ulegnie zmniejszeniu, producent i handlowiec zobowiązany jest do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego utrzymywać dotychczasowy poziom zapasów, a dostosowanie zrealizować bezpośrednio po dniu 30 czerwca danego roku kalendarzowego. W przypadku, gdyby dostosowanie zostało przeprowadzone w dniu 30 czerwca zapasy byłyby niższe niż wymagane w poprzednim roku. Ten stan powinien również znaleźć odzwierciedlenie w składanej Prezesowi Agencji, na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o zapasach, deklaracji za miesiąc czerwiec.

Tym samym, w odniesieniu do przedstawionego stanu faktycznego Wnioskodawca, dokonując dostosowania zapasów obowiązkowych, o którym mowa w art. 5 ust. 9 ustawy o zapasach, powinien je zrealizować do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego w przypadku zwiększenia poziomu zapasów obowiązkowych, lub bezpośrednio po 30 czerwca w przypadku zmniejszenia poziomu zapasów obowiązkowych.

Jednocześnie Organ zwraca uwagę na to, iż przywołany przez Wnioskodawcę wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 listopada 2022 r., sygn. akt V SA/Wa 249/22 jest nieprawomocny, gdyż Minister Klimatu i Środowiska wniósł skargę kasacyjną od tegoż orzeczenia, która nie została rozpoznana. Nie wywołuje on żadnego skutku dla niniejszej sprawy, gdyż nie dotyczy on jej w sposób bezpośredni.

Wobec powyższego, w tak opisanym stanie faktycznym, Prezes Agencji uznaje stanowisko przedstawione przez Wnioskodawcę jako nieprawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIA:

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych – ul. Grzybowska 45, 00-844 Warszawa.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, w odwołaniu od decyzji Strona może zawrzeć wnioski o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.
4. Pisma (podania, żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone na piśmie, za pomocą telefaksu, ustnie do protokołu lub w formie dokumentu elektronicznego na adres do doręczeń elektronicznych organu. Pisma wysłane na adres elektroniczny organu (adres e-mail), z pominięciem adresu do doręczeń elektronicznych organu, nie wywołują skutków prawnych, które k.p.a. wiąże ze złożeniem pisma procesowego. Zgodnie z art. 147 ust. 2 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 285, z późn. zm.) doręczenie korespondencji nadanej przez osobę fizyczną lub podmiot niebędący podmiotem publicznym, będące użytkownikami konta w elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP), do podmiotu publicznego posiadającego elektroniczną skrynkę podawczą w ePUAP, w ramach usługi udostępnianej w ePUAP, jest równoważne w skutkach prawnych z doręczeniem przy wykorzystaniu publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego, do czasu zaistnienia obowiązku stosowania ustawy o doręczeniach elektronicznych, o którym mowa w art. 155 tej ustawy, przez ten podmiot publiczny. Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych posiada elektroniczną skrynkę podawczą w ePUAP. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) utrwalone w postaci elektronicznej powinny być podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym wnoszącego podanie oraz zawierać adres elektroniczny wnoszącego podanie (tj. ePUAP).
5. Jeżeli podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego nie zawiera adresu elektronicznego, organ administracji publicznej przyjmuje, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego, a gdy wniesiono je w innej formie i zawiera ono żądanie, doręczenia pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, doręczenie pism następuje na adres wskazany w treści podania. Warunkiem skutecznego żądania doręczania pism środkami komunikacji elektronicznej jest wskazanie w treści żądania adresu elektronicznego. Wniesienie do organu pisma w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczenia korespondencji z organu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania zrezygnuje z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, organ administracji publicznej doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.

.....

Otrzymują:

- 1) adresat (ZPO+KPA);
- 2) a/a